

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποπέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέα γυναικεία δράσις τῆ πρωτοβουλείᾳ τῆς βασιλίσσης. — Ἀξιοσημείωτος
γυναικεία πεντηκονταετηρίς, (ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας
Πιερ ἱατροῦ). — Μόζαρ. Ζ' (ὑπὸ κ. Καλλιόπης Κινδύνη). — Πῶς δὲν λευκαί-
νεται ἡ κόμη μας, (ὑπὸ κ. Ἐλένης Λωρμάν, φοιτήτριας τῆς ἱατρικῆς). — Ἡ
νέα διευθύντρια τῆς Παλλάδος. — Ὁ χορὸς τῆς Φιλαρμονικῆς. — Ηοικίλα.
— Βιβλία καὶ περιοδικά. — Ἐβδομαδιαῖον δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συμ-
βουλαί. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ

Τὸ 1891 ἤρξατο ὑπὸ αἰσίους διὰ τὸ φύλλον μας οἰωνούς. Νέον
καὶ πάλιν δράσεως καὶ φιланθρωπικῆς ἐνεργείας στάδιον διανοί-
γεται πρὸ τῆς Ἑλληνίδος, νέον πάλιν πεδῖον καλεῖται αὕτη νὰ
καλλιεργήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πατρίδος.

Ἀηγγεῖλαμεν διὰ τῶν δύο τελευταίων τῆς «Ἐφημερίδος τῶν
Κυριῶν» φύλλων τὴν περὶ ἰδρύσεως σχολείου ἐν ταῖς φυλακαῖς
φιλάνθρωπον τῆς καλῆς μας βασιλίσσης ἰδέαν. Τὸ μέτρον τοῦτο
φαίνεται ἐπεκτεινόμενον πῶς καὶ προσλαμβάνον χαρακτῆρα γενι-
κεύσεως ἀνὰ πάσας τὰς φυλακάς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συ-
νιστάται ἀδελφότης ὑπὸ φιλανθρώπων κυριῶν καὶ κυριῶν ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης καὶ τὴν ἀντιπροε-
δρίαν τῆς Α. Υ. τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας.

Πόσα καλά δύνανται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς συστάσεως τῆς
ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων ἀδελφότητος ταύτης δύναται τις νὰ κρίνῃ
ἐκ τῶν φυλακῶν Ναυπλίου καὶ Πατρῶν. Πρὸ τριετίας ἀκριβῶς
ἡ Α. Μ. ἡ βασιλίσσα συνέστησεν ἐν Ναυπλίῳ ἀδελφότητα κυριῶν
ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κ. Καρακάλου, γυναικὸς φιλανθρώπου
καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως ἐπιδοθεῖστος εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔργον.
Ὁ παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος διακκεκριμένος
θεολόγος κ. Λαμπάκης εἶχε καὶ τότε ἀποσταλῆ παρὰ τῆς βασι-
λίσσης εἰς Ναύπλιον πρὸς διοργάνωσιν τοῦ σωματείου τοῦτου.
Οἱ βαρῦπαινοι τοῦ Ναυπλίου, οἱ ἐν ταῖς εἰρκταῖς τοῦ Παλα-
μηδίου ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν στενάζοντες, εὐλογοῦσιν ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης καὶ τὴν σεπτὴν Ἀνασσαν καὶ τὰς κυρίας τῆς ἀ-
δελφότητος, αἵτινες μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης ἐμε-

ρίμνησαν καὶ μεριμνῶσι πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν. Τὸ
αὐτὸ ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς φυλακισμένους Πατρῶν, πάντοτε τῇ
εὐγενεῖ τῆς βασιλίσσης μερίμνη καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀπε-
σταλμένου αὐτῆς κ. Λαμπάκη. Ἡ νῦν ἐν Ἀθήναις συνισταμένη
ἀδελφότης ἐργεταὶ ὡς ἐπιφράγισις τοῦ φιλανθρώπου τοῦτου
καὶ πατριωτικωτάτου τῆς βασιλίσσης ἔργου.

Ἡ τύχη τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς δικαίως καταθλίβει καὶ συγχι-
νεῖ τὴν Ἑλληνίδα βασίλισσαν καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν ἰδιαιτάτη πρό-
νοια αὐτῆς ἀποδεικνύει, ὅτι ὄχι μόνον καλὴ καὶ φιλάνθρωπος εἶ-
ναι, ἀλλὰ καὶ ἔξοχος πατριῶτις καὶ πολιτικὴ γυνὴ ὑπὸ τὴν ὑ-
ψηλὴν καὶ εὐγενὴ σημασίαν τῆς λέξεως. Οἱ φυλακισμένοι ἀπο-
τελοῦσι πληγὴν κοινωνικὴν, καὶ αἱ φυλακαί, ἰδίᾳ παρ' ἡμῶν,
εἶναι ἐστία, δι' ὧν διαδίδεται καὶ ἐπιτείνεται ἡ κακοήθεια καὶ
διαφθορά.

Ἡ βασίλισσα, ἥτις ὡς ἀνωτάτη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δέ-
σποινα, ὡς ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργος μήτηρ παντὸς πάσχοντος καὶ
ἐγκαταλελειμμένου συνείθετε νὰ ἐγκύπτῃ καὶ ψυχολογῇ ἐπὶ
πάντων, νὰ μελετᾷ οὐχὶ τὰς πράξεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ
τὰ ἐλατήρια παντὸς κακοῦ, ἀντελήφθη καλῶς, ὅτι οἱ πλεῖστοι
τῶν παρ' ἡμῶν καταδικῶν εἶναι ἡ θύματα τῆς κακῆς λειτουργού-
σης πολιτικῆς μηχανῆς, ἢ τῆς ἐστερημένης πάσης χριστιανι-
κῆς μορφώσεως οἰκογενείας.

Ἀνέλαθε λοιπὸν, συναρωγούς ἐν τῷ ἔργῳ προσλαμβάνουσα
καὶ πάλιν γυναῖκα, ν' ἀνεγείρῃ τὰς ἐκπεσοῦσας ταύτας ὑπάρξεις,
αἵτινες ἄπειρα βεβαίως ἔχουσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς συμπαθείας
παντὸς πεπολιτισμένου καὶ εὐαισθητοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑπὲρ ὧν
κατὰ καθῆκον καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία ὄφρεια νὰ μεριμνᾷ.

Ὁ φυλακισμένος εἶναι μέγας ἀσθενὴς πάσχων ὑπὸ πνευμα-
τικῆς καὶ ἠθικῆς νόσου. Ἀλλὰ τὰ ἐξ ἠθικῶν νοσημάτων προ-
κύπτοντα ἔλκη ὄσφ καὶ ἂν εἶναι ἀποτρόπαια, ὄσφ καὶ ἂν ἐπι-
δεικνύωσι κακοήθη χαρακτῆρα ἐπουλοῦνται καὶ θεραπεύονται
ὡς καὶ τὰ φυσικά. Ἐὰν αἱ φυλακαὶ ὠνομάζοντο νοσοκομεῖα,
ἐὰν ἀντὶ σιδηρῶν κιγκλίδων καὶ πολυαρίθμων φρουρῶν ἐλαμβά-
νετο ἀνέκαθεν μερίμνα τις περὶ καθάρσεως τῆς ὑπὸ τῆς δια-
φθορᾶς καὶ κακοήθειας μεμολυμένης τῶν φυλακῶν ἀτμοσφᾶ-

ρας, ἐν ἡ πίσεις, ἡ ἀδικία, καὶ ἡ ἐγκατάλειψις, ἀνεπληροῦντο ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς συμπαθείας, βεβαίως ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδίκων θά ἠλαττούτο τάχιστα καὶ ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ὀλιγώτερα θά ἠρίθμει κακοῦργων ὕματα.

Θά ἦτο βεβαίως εὐχῆς ἔργον, ἐν κατωρθούτῳ νὰ κρημισθῶσι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ καὶ νὰ ἀντικατασταθῶσι διὰ τῆς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἰδρύσεως ἀσύλων μορφωτικῶν, ἐν οἷς θά ἀπέκτων στουχειώδεις περὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἰδέας καὶ θά ἰσχυροποιούντο οἱ ἀδύνατοι ἐκεῖνοι χαρακτηῖρες, οἱ μὴ ἐξασκοῦντες ἰκάνην ἐφ' ἑαυτῶν ἡθικὴν δύναμιν, ὅπως ἀντιτάσσονται εἰς τὸ κακόν.

Δυστυχῶς διὰ τῶν αἰῶνά μας τοῦλάχιστον τοῦτο θεωρεῖται χίμαιρα, καὶ δὲν ἐσυνειθίσασμεν νὰ τρεφώμεθα μὲ χιμαίρας. Ἡ μεταρρυθμισίς ὁμοῦ τῶν φυλακῶν, ἡ ἐπὶ τὸ ἡθικώτερον καὶ ἀνθρωπινώτερον διάπλασις τοῦ φυλακισμένου δύναται ἀντιπρῆξαι νὰ ἐπιτευχθῆ καὶ παρ' ἡμῖν, δεξιὰ δὲ καὶ τοῖς λεπτοφυεῖς χεῖρες ἀνέλθον τὸ δυσχερὲς καὶ ἐπίμοχθον τοῦτο ἔργον.

Ἡ γυνὴ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀντιλεῖ ἐν τῇ ψυχῇ τῆς μεγάλης δόσει συμπαθείας, δι' ἧς δύναται νὰ ἐλάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ καταδίκου, νὰ κατασβέσῃ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ πονηρὰ αἰσθητά, ἄτινα ἀρχαὶ ἀνίθικοι καὶ ἀνατροφή παρεμειλημένη ἀνέπτυξαν ἐν αὐτῇ.

Αἱ κ. κ. Ἀδα Στεκούλη, Καλλιόπη Κεχαγιᾶ καὶ Νάζου, αἰτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποτελοῦσι τὸν πυρῆνα τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς αὐτὰς πολῦτιμοι προστίθενται συνεργαταὶ οἱ κ. κ. Φ. Παρασκευοῦνης καὶ Λαμπάκης, θά ἀνταποκριθῶσι, δὲν ἀμφιβάλλομεν, εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα, ἄτινα ἀναλαμβάνουσι. Δὲν θά ἀρκεσθῶσι βεβαίως εἰς τὴν διδασκαλίαν μόνον μαθημάτων καὶ εἰς παροχὴν ἐργασίας, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς καρδίας των καὶ τῆς λογικῆς ὁδηγομένης θά ἀκολουθήσωσι τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανίδων συναδέλφων των.

Καὶ ἐπετέλεσαν ἀληθῶς πολλὰ ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων αἱ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ γυναικεῖαι ἀδελφότητες. Ἐθαμάσαμεν τὸν ἐνθουσιώδη ζῆλον τῆς προέδρου τῶν ἐν Παρισίῳ φυλακῶν τοῦ Ἀγίου Λαζάρου κυρίας Bogelot. Δὲν περιορίζομεθα, μᾶς εἶπεν, ὅτε ἐπεσεφθήμεν τὰς φυλακάς, εἰς τὴν μόρφωσιν μόνον καὶ ἡθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν καταδίκων. Ἀντὶ πάσης θυσίας προσπαθοῦμεν νὰ ἐμποδίζομεν τὴν κάθειρξιν νέων ἐνεργοῦσαι παρὰ τοῖς ἀνακριταῖς, περὶ τῆς μὴ παραπομπῆς αὐτῶν εἰς δίκην. Ἐγγυώμεθα εἰς τοὺς δικαστὰς, μεσολαθοῦμεν παρὰ τοῖς ἀδικηθεῖσι, πολλὰς δὲ καὶ ἀποζημιούμεν αὐτοὺς, ἵνα σώσωμεν ἀπὸ τοῦ στίγματος τῆς καταδίκης τὸ νέον θῦμα τῆς κακίας. Τοὺς λαμβάνομεν ὑπὸ τὴν προστασίαν μας, τοῖς παρέχομεν ἐργασίαν, σπανίως δὲ συμβαίνει νὰ περιπέσωσιν εἰς δεῦτερον λάθος. Τὰς ἐδῶ ἀναμορφωμένας δυστυχεῖς αὐτὰς ὑπέρχει παρακολουθοῦμεν καὶ μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς. Παρέχομεν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐξοδὸν χρηματικὴν τινα βοήθειαν καὶ ἐργασίαν, ἐπισκεπτόμεθα δὲ ἀπαξ καὶ δις τῆς ἑβδομάδος, ὅπως μὴ λησμονήσωσι καὶ ἡμᾶς καὶ τὰς ὁδηγίας μας.

Καὶ ἀνά τὰς λοιπὰς ἐν Γαλλίᾳ φυλακάς, καὶ ἐν Ἐλβετίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τὸ σύστημα τῶν ἀδελφότητων λειτουργεῖ θαυμασίως. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίτισσα θά ἔχῃ βεβαίως ὑπ' ὄψει τὰ τελειότατα τῶν συστημάτων τούτων καὶ αἱ ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων μέριμναν ὀφείλουσι νὰ ἀφιερῶσιν πολλὰς καθ' ἑκάστην ὥραν, πολλὴν ὑπομονὴν καὶ κριτηρίαν, νὰ ἀναπτύξωσι δὲ μεγίστην ὀξυδέρκειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀναμορφωτικοῦ ἔργου των.

Καταστήσατε, κυρίαί μου, τὸν βίον τῶν φυλακισμένων ἀνετώτερον. Ἐστω ἡ ἐν τῇ φυλακῇ παρουσία σας θερμὴ καὶ εὐεργετικὴ ἀκτίς ἡλίου διὰ τὰ ἀπόκληρα ταῦτα τῆς κοινωνίας πλά-

σματα. Προσέξατε ὁμοῦ μὴ κάμψητε τοὺς φυλακισμένους νὰ ἀγαπήσωσι τὴν φυλακὴν. Τοῦναντίον ἐμπνεύσατε εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ καταδίκου ἀποστρέφην πρὸς τὸ ἀπομονωτήριον, ὅπερ ἀνιεύει ἀποχωρίζει αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων του.

Ἐστὲ ἄγρυπνοι καὶ αὐστηραὶ νοσοκόμοι, προσφέρουσαι καὶ πικρὰ πολλὰς πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς σας κατόποτα, ἵνα βαθμηδὸν ἐπεφέρητε, ἂν οὐχὶ τὴν τελείαν θεραπείαν των, τοῦλάχιστον τὴν εἰς αὐτὴν ἄγουσαν ἀνάφρωσιν.

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων)

Συγκινητικώτατη καὶ ἀξιομνημόνευτος τελετὴ ἐωρτάσθη τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου ἐν τῷ φρενοκομείῳ τῆς Σαλπεντιέρης.

Πρὸ πενήκοντα ἀκριβῶς ἐτῶν, ἦτο τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1811, εἰσῆρχετο ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὡς ἐπιτηρήτρια ἡ δεσποινὴς Βοτάρ, νεαρὰ γυνή, ἧς τοὺς χρυσοὺς μετὰ τῆς ἐλευθεροσύνης καὶ φιλανθρωπίας γάμου, ὡς λίαν προσφυῶς εἶπεν ὁ κ. Πεῦρὼν διευθυντῆς τῆς φιλανθρωπικῆς τῆς πόλεως τῶν Παρισίων ἐταιρίας, ἐώρταζε τὸ κατὰστημα τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1891.

Ἡ ὄψις τοῦ ἀσύλου τούτου τῆς ἀπογνώσεως καὶ ὀδύνης εἶχεν ἐντελῶς μεταβληθῆ. Ἡθελεῖ τις πιστεῦσαι, ὅτι καὶ οἱ τρελλοὶ αὐτοὶ εἶχον κατανοήσει τὸ ἐπίσημον καὶ βαρυσήμαντον τῆς ἑορταζομένης ἡμέρας. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἀμφιθεατρικῇ τοῦ καταστήματος αἰθούσῃ ὑψούντο ἐκ σημαῖων καὶ στεφάνων τροπαῖα, παρῆσαν δὲ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀνεγερθείσης ἐξέδρας πᾶσαι αἱ ἐπίσημοι τῆς πόλεως ἀρχαί. Νομάρχης, δήμαρχος, ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, πολλοὶ Ἀκαδημαῖκοι, μετὰ τῶν ὁμοίων οἱ κ. κ. Charcot, Potain, Voisin καὶ Βουρνεβίλ ἦσαν οἱ ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Συμπαρῆν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος μετὰ τῶν δυστυχῶν παραφρόνων γυναικῶν. Ἡ ὀρχήστρα ἐπαινίσεν τὸν ἔθνικόν Γαλλικόν ὕμνον, χορὸς δὲ νεαρῶν παιδῶν καὶ κορασίδων πασχόντων ὑπὸ νευρικῶν διαταράξεων ἐψάλλον συγκινητικώτατον τῆς ἐλευθεροσύνης ὕμνον.

Ἀτυχὴς τις, ἐκ τῶν παρὰ τοῦ διαστήματος νευρολόγου κ. Σαρκῶν θεραπευομένων, ἀπήγγειλε θερμὸν εὐγνωμοσύνης ποιῆμα πρὸς τὴν δεσποινίδα Βοτάρ, συνταχθὲν παρ' ἐτέρας παράφρονος, ἐν στιγμῇ ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἠρεμίας. Ἄλλη παράφρων δακρύνουσα προσήνεγκεν αὐτῇ θαυμασίαν ἀνοδοδύστην.

Ὁ κ. Πεῦρὼν τότε ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ἀποταθείς πρὸς τὴν δεσποινίδα Βοτάρ τῇ εἶπε μετὰ συγκινήσεως: «Ἀπὸ πενήκοντα ἐτίας ὁ οἶκος οὗτος ἐγένετο ἰδιώκος σας. Ὁ ἠρωϊσμός, ἡ αὐταπάρησις καὶ ἡ πρὸς τὰς πασχούσας στοργή σας ὑπέβλεψαν ἀπαρὰδεῖματῆ καί». Ἄφου δὲ ἐν μακροῖς ἀνέπτυξε πόση δύναμις ἡθικὴ καὶ μεγαλεῖον ψυχῆς ἀπαυτεῖται, ὅπως υἱοθετήσῃ τις τοιαῦτα ἀτυχῆ πλάσματα, προσέθηκεν: «Ἡ δεσποινὴς Βοτάρ δὲν περιωρίσθη εἰς τοῦτο μόνον. Ὅτε τὸ 1849 ἡ χολέρα ἐμάστιξε τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐν τῇ Σαλπεντιέρῃ ἐνοσηλεύοντο ὑπὲρ τετρακόσιοι χολεριῶνες, ἡ ἀξιοθαύμαστος αὐτὴ γυνὴ ὑπερέβη πᾶσαν ἀνθρωπινὴν δύναμιν, πᾶσαν προσδοκίαν. Κατῶρθον νὰ ἐπισκέπτῃται πάντας τοὺς πάσχοντας ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀκάματος, ἀνεξάντλητος, ἠρωϊκῇ. Ἐξῆλθε τῆς δοκιμασίας ταύτης νικήτρια, καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀλεθροῦ τῆς ἀσθενείας δαίμονος σεδασθέντος τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς αὐτῆς».

Δὲν ἐλησμώνθη ὁ κ. Πεῦρὼν νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὴν μετ' ἑστῆ

αὐταπαρνήσεως ἀρρωσθηθεῖσαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο προκατόχον τῆς Βοτάρ, κ. Νικόλ. Παραιῶν δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ Σαλπεντιέρη εἶναι τὸ εὐλογημένον ἔδαφος, ἐνθα γονιμοποιοῦσιν αἱ μεγάλαί καὶ ἠρωϊκαὶ αὐταπαρνήσεις. «Ἐἰξούρω, εἰπέπεν ὁ κ. Πεῦρὼν, πόσον σᾶς ἐτίμα καὶ σᾶς ἐθαύμαζεν ὁ ἰατρός Τρελλά, καὶ ὁ ἰατρός Charcot θά μᾶς εἶπῃ μετ' ὀλίγον ὅποιας ἰδέας ἐνέπνευσεν αὐτῷ ὁ ἀξιοπρεπὴς καὶ φιλόπλοος βίος σας».

«Ἐορτάζομεν σήμερον τοὺς χρυσοὺς μετὰ τῆς ἀγαθοεργίας γάμου καὶ ἵνα ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν ἧ ἀνεξάλειπτος, τὸ συμβόλιον τῆς δημοσίας ἀλληλοβοηθείας προσφέρει ἡμῖν εἰς ἐνδεικνύον εὐγνωμοσύνης τὸ χρυσοῦν τοῦτο μετάλλιον». (Ἐπὶ τοῦ μεταλλίου εἶχον χαραχθῆ αἱ λέξεις: Τῇ δεσποινίδι Βοτάρ διὰ τὰς πενήκοντα ἐτίας ὑπερσίας τῆς).

Ῥαγδαία καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ κ. Πεῦρὼν. Ἡ δεσποινὴς Βοτάρ ἠγέρθη τῆς θέσεώς τῆς καὶ μετέθετο πλησίον τοῦ κ. Πεῦρὼν, ὅστις ἡσπάρθη αὐτῇ δακρύνουσα καὶ ἀνῆρτησεν ἀπὸ τοῦ στήθους τῆς τὸ χρυσοῦν μετάλλιον. Ἡ λευκὴ ὡς χιὼν κόμην τῆς, περιβάλλουσα εἶδει ἀίγιληστῆς στεφάνης τὴν εὐγενῆ καὶ συγκινητικὴν μορφήν τῆς, ἀπέδιδεν αὐτῇ ὕψος ἁγίας, ἀποσπασθείσης ἀπὸ τοῦ πλαισίου εἰκόνας, ἵνα ἐπὶ μικρὸν ἀντιπροσώπευσθαι ἐπὶ τῆς γῆς τὴν θεῖαν καὶ ἀνεξάντλητον τῆς γυναικῆς δύναμιν.

Πρὶν ἢ κατέβῃ τῆς ἐξέδρας αἱ ἀσθενεῖς τοῦ τμήματός τῆς προσήνεγκον αὐτῇ κάστιρον πολυτίμων σπανιωτάτων ἀνθέων.

Ὁ διάσημος ἀκαδημαῖκος Charcot ἀνῆλθε τότε ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ διὰ προσφωνήσεως θερμότητος ἀπῆρθησε τί ὄφειλε ἡ Σαλπεντιέρη εἰς τὴν ἐξοχὸν καὶ εὐγενῆ ταύτην ὑπαρξιν: «Ἀπλή λαϊκὴ, ἀληθὴς, εἶπε, χωρὶς οὐδὲν ἄλλο ἐλαττήριον ἢ τοῦ αἰσθητάτος τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, καὶ τῆς ἐμφύτου εἰς τὴν ἀγαθὴν καρδίαν σας στοργῆς πρὸς τοὺς ἀποκλήρους, τοὺς διὰ βίου ἀναπήρους, τοὺς φυσικῶς καὶ ἡθικῶς καταδικασμένους, δὲν ἐξῆσθε ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπὶ 30 ἔτη ἀθροσθεῖς, μετροπρόφως, χωρὶς ἄλλας βλάβεις ἢ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς συνειδήσεώς σας, χωρὶς ἄλλο στήριγμα εἰμὴ τὴν διάπυρον πρὸς τὸ καλὸν καρδίαν σας; δὲν διήλθετε τὸν βίον σας ἐν αὐταπαρνήσει καὶ διακρίσει θυσίας, ἐπιβαλλομένη ὑμῖν ὑπὸ τῆς τιμητικῆς θέσεως, ἣν σᾶς ἐνεπιστεῦθησαν».

«Ὅλα αὐτὰ δι' ὑμᾶς, εἶπε, θεωροῦνται βεβαίως πράγματα ἀπλούστατα καὶ φυσικὰ, δι' ἡμᾶς ὁμοῦ, ὅστινες δυσκόλως κατορθοῦμεν νὰ φθάσωμεν μέγιστο ὑμῶν παρίστανται ἐξόχως ὠρμία καὶ ὑπέροχα, δι' ὃ καὶ σήμερον, μεθ' ὅτα καὶ ἂν ἡ μετριοφροσύνη σᾶς ψιθυρίζει κατὰ φρένας, συνήλθομεν ἐδῶ, ἵνα σᾶς ἀπευθύνωμεν τὸν φόρον τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας».

Μετὰ καταγώδη χειροκροτήματα, εἰς δὲ καὶ πᾶσαι αἱ παράφρονες ἐνθουσιώδεις ἐλάβανον μέρος, ὁ γενικός γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐνεχειρίσεν εἰς τὸν κ. Πεῦρὼν ἐπιτολήν, ἣν οὗτος ἀποσφραγίσας ἀνέγνωσεν εἰς ἐπίσκοον πάντων. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐγνώριζε τῷ κ. Πεῦρὼν, ὅτι εἰς τὴν δεσποινίδα Βοτάρ ἀπονέμεται τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, ἐν τῇ ἐπιστολῇ δ' ἐνηπύργε καὶ τὸ σχετικὸν δίπλωμα.

Ἡ εὐτυχὴς γυνὴ μικροῦ δεῖν ἐλειποθύμει ἐκ τῆς συγκινήσεως. Χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη, δάκρυα χαρᾶς, εὐκρινῆς καὶ ἀδελφικῆς συμπάθεια ἐκ μέρους πάντων τῶν παρισταμένων. Ὁ κ. Λοῆ Γαλλὲ διευθυντῆς τῆς Λαριβουαζιερ ἀπήγγειλεν ὠρμίους στίχους του, ποιηθέντας εἰς τιμὴν τῆς ἑορταζομένης, ὁ κ. Le Bas διευθυντῆς τοῦ νοσοκομείου προσήνεγκεν αὐτῇ ἐξ ὀνόματος τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σαλπεντιέρης ἀγαλμα ἐκ χαλκοῦ τοῦ διαστήματος καλλιτέχνου Δουβοῦ, παριστάνον τὴν Ἐλευθεροσύνην.

νη ν. Lunch πλούσιον ἐπεσφράγισε τὴν ἑορτήν, καθ' ἣν καὶ ἡ κ. Charcot προσήνεγκε τῇ ἑορταζομένῃ πολυτίμον ἀδαμαντοκόλλητον ὠρολόγιον.

Παρίσιον

Μαρία Πιερ (ἰατρός)

ΜΟΖΑΡ

Ζ

Ἅποιας δ' ὑπολήψεως ἐν γένει ἐτύγγανεν ὁ Μοζάρ, τὸ ἀκόλουθον μᾶς δίδει ἰδέαν τινά.

Ζωγράφος τις, θείων νὰ κολακεύσῃ τὸν διάπυρον συνθέτην Cimarosa, τῷ ἔλεγεν ἡμέραν τινά, ὅτι τὸν ἐθεώρει κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ Μοζάρ.

— Ἐμε, κύριε; ἀπεκρίθη ζωγράφος. Τί θά εἰπῆτε εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος θέλει νὰ σᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι εἶσθε ἀνώτερος τοῦ Ραφαῆλ;

Διάσημὸς τις κριτικός, ὁ Scudo, ἀποκαλεῖ τὸν Don Juan τοῦ Μοζάρ, «ἔκτακτον τεμάχιον, τὸ ὅποion, ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἐπεισοδίων, τῆς ποικιλίας τῶν χαρακτήρων, τῆς ἀφελοῦς χάριτος τῶν διαφόρων μεριῶν, τοῦ μεγαλείου καὶ ἐν γένει τῆς δυνάμεως τῶν ἰδεῶν, δύναται νὰ συγκριθῆ μετὰ τὴν Μέλλουσαν κρῖσιν τοῦ Μιχαῆλ Ἀγγέλου. Εἶνε δρᾶμα,» προσθέτει, «ἐν ᾧ τὸ πάθος συγκινῶνται μετὰ τὸ μειδιᾶμα, δρᾶμα, τὸ ὅποion συνελήφθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ εὐφύας, ἐνούσης τὴν χάριν τοῦ Ραφαῆλ, τὴν μεγαλοφυίαν τοῦ Βιργιλίου καὶ τὴν ὑπερφυᾶ δεινότητα τοῦ Δάντου καὶ τοῦ Shakespeare. Τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ Μοζάρ συνέγραψε τὸν Don Juan, ἦτο 31 ἔτους. Εἶχε φθάσει εἰς τὸ ζενίθ ἐξόχου καλλιτέχνου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἠδύνατο νὰ γράφῃ καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας του καὶ νὰ πραγματοποιῇ, ὡς ἔλεγε, τὰ ὄνειρα τοῦ πνευμάτος του».

Τὸ μελόδραμα τοῦτο, ὅπερ ἀναντιρρήτως εἶνε τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Μοζάρ, μᾶς ἀποκαλύπτει συγγρόνων καὶ τὴν ὠραίαν ἐκεῖνην ψυχὴν, τὴν πλήρη μελαγχολίας. Ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς του συνέτεινεν, ὅπως προσέθετο εἰς τὸ ἦδη πλούσιον ὄργانون του καὶ τὴν νέαν ταύτην χορδὴν. Ἀπέθανε δὲ ὁ πατὴρ του τῷ 1787 ἐν Σαλζβούργῳ, ἐν καταστάσει σχεδὸν πενίας, ἀλλ' εὐτυχῆς, διότι συνέτελεσεν ἐν μέρει νὰ καλλιερῆσθαι τὸ θεῖον προτέρημα τοῦ υἱοῦ του.

Ὁ θάνατος τοῦ προσφίλου τοῦ πατρὸς τῷ προὔξηνε βαθυτάτην λύπην καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠσθένησεν ἐπικινδύνως. Ὅτε δὲ ἦτο ἐν ἀναρρώσει καὶ ἕτερον τραῦμα ὑπέστη, ἀπολέσας ἕνα τῶν καλλιτέρων φίλων του, τὸν ἰατρὸν Barisiani, ὁ ὅποιος διὰ τῶν ἀδελφικῶν περιποιήσεών του συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ παρατείνῃ τὴν ἀσθεὺς ὑπαρξιν του. «Στερηθεὶς παντός ἀγαπητοῦ ἐν τῷ κόσμῳ», λέγει ὁ Scudo, «ὁ Μοζάρ ἠσθάνετο ἑαυτὸν καταβαλλόμενον. Ἡ προαισθησις προσεχούς θανάτου κατέλαβε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Ἐνδόμυχος φωνὴ παρώτρυνεν αὐτὸν νὰ σπεύσῃ, ὅπως περατώσῃ τὸ ἔργον του. Τοὺς συνήθως πλήρεις δακρῶν ὀφθαλμοὺς του ἐκάλυπτε μελαγχολία, ἐξ ἧς διεγίνωσκε τις τὴν λύπην, ἣν ἠσθάνετο διὰ τὴν ὑπαρξιν του, μέλλουσαν ν' ἀπέβῃ τοῦ κόσμου τούτου τότε ἐνωρὶς εἰς τὸ ἄνωθ τῆς ἡλικίας καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ προτερήματος».

«Ὁμοῖο!» λέγει ὁ Ἀζαρτίνος, «εἶχεν ἦδη τὰς προαισθησεις τῆς μελλούσης ζωῆς ἢ ζωῆ ἀπῆρχετο ἀπ' αὐτοῦ, τηκομένη δὲ ἀνελύτο εἰς μελωδίας! Τὰ πρόωρα πνεύματα δὲν ἔχουσιν ἐσπέρας καρποφοροῦσι τὴν προίαν. . . . Ἡ μουσικὴ του προσελάμβανεν ὅσημέραι θρησκευτικὸν χαρακτήρα· προὔτιμα τὴν ἡγῶν τοῦ ναοῦ παρὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεάτρων. Αἱ ὠδαὶ του ἀνῆρχοντο ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸν Θεόν του.»

Ὡς οἱ πλείστοι τῶν ἐκτάκτου εὐφύας ἀνδρῶν ἐπέπρωτο νὰ ἀποθάνῃ πρὶν ἢ εἶτι ἐκτιμηθῇ κατὰ τὴν ἀξίαν του. Ὁ αὐτοκρά-

τωρ τῆς Αὐστρίας ἂν καὶ γνώστης τῆς μουσικῆς, δὲν ἐτόλμα ὁμῶς νὰ ἦνε ὑπὲρ αὐτοῦ. Τῷ ἐχορήγει σύνταξιν 800 φιορινίων, ἀλλ' αὐτὴ ἦτο ἀνεπαρκὴς καὶ ὁ Μότσαρ συνθέτη τῆς ἠναγκάζετο ἐνίοτε νὰ συνθέτῃ μυρία ὄσα μικρὰ μουσικὰ ἔργα, ὅπως ἐξαρκῆ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς οἰκογενείας του, ἧς ἐν τούτοις δὲν κατώρθωνε νὰ πληροῖ ὅλας τὰς ἀνάγκας.

Ὁ Μότσαρ ὑπῆρξε παιδίον καθ' ὄλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, τὸ σῶμά του δὲν ἀνεπτύχθη ὡς ἔπρεπε καὶ ἦτο λίαν ἀσθενοῦς κράσεως. Σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἱ κυριεύσαντες τῆς ἐποχῆς των ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου τῶν ἰδεῶν των, ὑπῆρξαν φιλάσθενοί· πολλοὶ δ' ἀπέθανον μετὰ 30 καὶ 40 ἐτῶν καὶ ὀλίγοι γέροντες. «Ὁ Grimm, λέγει, ὅτι ὁ μικρὸς Wolfgang καὶ ἡ μικρὰ ἀδελφὴ του Ἄννα ἦσαν τὰ ὠραιότερα παιδιά τοῦ κόσμου. Ἡ κατατομὴ τοῦ Wolfgang ἠλικίας 7 ἐτῶν, εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Carmontelle εἶνε θελκτικωτάτη. Ἄλλ' αἱ εἰκόνες τοῦ Μότσαρ εἰς τὴν ἀνδρικήν του ἠλικίαν καὶ αἱ ἀναλογίαι τοῦ προσώπου ἔχουσι τί τὸ παράδοξον.» Ὁ Lavete, λέγει, ὅτι ὁ Μότσαρ εἶχε τὰ ὠραιότερα ὠτα, ἄτινά ποτε εἶδε, «Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του, λέγει ὁ Grimm, ὦν μόνον τὸ σχῆμα φαίνεται εἰς τὰς χαλκογραφίας, ἀναμφιβόλως θὰ ἦσαν πλήρεις ἐκφράσεως καὶ θὰ ἐσπινθηροβόλου ἐξ εὐφυίας. Καθημέρος ἐνώπιον τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἐμπνευσμένους ὁ Μότσαρ θὰ ἦτο ὠραῖος, ἐὰν τὸ πνεῦμα καλλιῶν τὸ πρόσωπον.» Ἄνῆρ τὸ πνεῦμα, ἐν ἠλικίᾳ, καθ' ἣν ἄλλοι μόλις ἀρχίζουσι νὰ ὁμιλοῦν, ὁ Μότσαρ ἔμενε παιδίον κατὰ τὰ λοιπὰ. Ἦγνοι τὴν τέχνην τοῦ αὐτοδοιοικεῖσθαι. Ἡ τάξις εἰς τὰς οἰκιακὰς ὑποθέσεις, ἡ χρησιμοποίησις τοῦ χρόνου, ἡ οἰκονομία δὲν ὑπῆρξαν αἱ κυρία αὐτοῦ ἀρεταί. Ἄνευ τοῦ πατρὸς του κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ ἔτη καὶ τῆς συζύγου του, ὁ πτωχὸς καλλιτέχνης θλ. περιεπιπτεν εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν. Ἰδίως δὲν ἠδύνάτο νὰ διοικήσῃ ἑαυτὸν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην του. Ὅτε ἦτο βεβουλημένος εἰς τὰς μουσικὰς του μελέτας ματαίως τῷ ὁμίλου περὶ ἀναπαύσεως, περὶ ὕπνου ἢ περὶ συνεντεύξεως. Ἐκ νεανικῆς ἠλικίας ἀφιέρου τὴν νύκτα διὰ τὴν ἐργασίαν του. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὄρας ὑψούτο εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἰδεώδους, εἰς ἢ ἐπὶ μᾶλλον ἐνεβάθουν, καθ' ὅσον προύχωρε εἰς τὴν ἠλικίαν. Ὁ Μότσαρ συνήθως εὐθυμὸς καὶ γλυκὺς, ὠρνεῖτο ἀμέσως ἅμα ὡς ἤκουε σφάλματα τῆς μουσικῆς. Ἄν εἰς φθόγγος δὲν ἤγει καλῶς εὐθύς ἠγανάκτει καὶ παρεφέρτετο.

Ἦτο εἰς ἄκρον ἀφιλοκερδῆς, πολλάκις συνέθετε τεμάχια, τὰ ὅποια ἐδῶρει εἰς τοὺς ἐκκητούνας τὴν βοήθειάν του, ὅστινες ὠφελοῦντο πολὺ ἐκ τούτων, ἐν ᾧ ὁ γενναίοκαρδος Μότσαρ οὐδ' ὀβολὸν ἐλάμβανεν. Ἰδοὺ καὶ ἐν δεῖγμα τῆς ἀφιλοκερδείας του. Εὐρισκόμενός ποτε ἐν Βερολίῳ προσεκληθῆν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς μουσικῆς του ἐπὶ ἐτησίῳ μισθῷ 6,000 φιορινίων, ἧτοι πλεον τῶν 15,000 φράγκων. Ἄλλ' ὁ Μότσαρ ἀγαπᾷ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας ἐπροτίμησε νὰ μένη παρ' αὐτῷ μὲ ἐτήσιον μισθὸν 800 φιορινίων, ἧτοι ὀλιγώτερον τῶν 2.500 φρ.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς ζωῆς του εἰργάζετο καταπληκτικῶς· οἱ δὲ καρποὶ τῆς ἐργασίας του ταύτης φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπίστευτοι. Τὸ σῶμά του κατεβάλλετο ὁσμῆραι, ἀλλὰ τούναντιον τὸ πνεῦμά του ἀνεπτύσσετο, τὸ δὲ μουσικόν του προτέρημα ἐτελειοποιεῖτο. Πολλάκις, ἐνῷ εἰργάζετο ἐλείποθῃ καὶ ἠναγκάζοντο νὰ τὸν φέρουσιν εἰς τὴν κλίνην. Μετεχειρίζοντο πλεῖστα ὄσα μέσα, ὅπως ἀποτρέπωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργάζεται πολὺ, ἀλλ' εἰς μάτην! Ἡ προαίσθησις περὶ τοῦ προσεγοῦς θανάτου του καθίστα αὐτὸν μανιακὸν εἰς τὴν ἐργασίαν, διότι ἤθελε νὰ γράψῃ ὅσα τὸ δυνατόν πλεῖότερα. Κατὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους μῆνας τῆς ζωῆς του συνέγραψε τὰ μελοδράματα «Flûte enchantée» καὶ «Clémence de Titus»,

ἐν Ave verum μετὰ χοροῦ, ἐν concerto, δύο λυρικὰς ὠδὰς καὶ τὴν πεφημισμένην Νεκρώσιμον ὠδὴν (Requiem).

Τὸ μελοδράμα «Clémence de Titus» τῷ ἐξηγήθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν διὰ τὰς ἐορτὰς τῆς στῆψεως τοῦ νέου αὐτοκράτορος. Καίτοι ἀσθενὴς ὁ Μότσαρ ἀνεχώρησεν εἰς Πράγαν. Ἡ πρώτη πράξις συνετέθη εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἄμαξαν καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔργον συνεπληρώθη ἐντὸς δέκα ὀκτῶ ἡμερῶν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του, συνέθη συμβάντι χαρακτηριστὸς ὅλιγος μυστηριώδους, ἐξερεθίσαν εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν φαντασίαν τοῦ καλλιτέχνη. Τὸ συμβάν τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν σύνθεσιν τοῦ Requiem. Ἰδοὺ πῶς ὁ Stendhal τὸ περιγράφει:

«Ἡμέραν τινὰ, ὅτε ὁ Μότσαρ ἐρέμβασεν, ἤκουσεν ἄμαξαν σταθεῖσαν πρὸ τῆς θύρας του. Τῷ ἀναγγέλλουσιν ἄγνωστον ζητοῦντα νὰ τῷ ὁμιλήσῃ· τὸν εἰσάγουσιν εἰς τὸ δωμάτιόν του· ἦτο ἀνὴρ ὠρίμου ἠλικίας, ἔχων τὸ ὕφος ἀξιοπρεπέ, τοὺς τρόπους εὐγενεὶς καὶ τὴν ἐπιβάλλον.

— Εἶμαι ἐπιφορτισμένος, κύριε, ἐκ μέρους δικαστικοῦ προσώπου, νὰ σὰς συναντήσω.

— Ποῖον εἶνε τὸ πρόσωπον αὐτό; διεκώφην ὁ Μότσαρ.

— Δὲν θέλει νὰ γνωρισθῇ.

— Χαίρω πολὺ! καὶ τί ἐπιθυμεῖ;

— Πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀπέλθε πρόσωπον, τὸ ὅποϊον τῷ ἦτο λίαν ἀγαπητὸν καὶ τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη θὰ ἦνε αἰωνίως δι' αὐτὸν πολύτιμος. Θέλει δὲ νὰ τελῇ καθ' ἐκάστην ἐπέτειον τοῦ θανάτου του μνημόσυνον, καὶ σὰς παρακαλεῖ νὰ συνθέσῃτε μίαν νεκρώσιμον ὠδὴν διὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

Ὁ Μότσαρ ἐξεπλάγη ἐκ τῆς ὀμιλίαις ταύτης, ἐκ τοῦ σοβαροῦ τόνου τῆς φωνῆς τοῦ λέγοντος καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ μυστηριώδους ὕφους, ὅπερ εἶχεν ὅλη αὐτὴ ἡ σκηνή. Τῷ ὑπόσχεται ἐν τούτοις νὰ συνθέσῃ τὴν νεκρώσιμον ὠδὴν.

Ὁ ἄγνωστος ἐξακολουθεῖ:

— Καταβάλλετε εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὄλην τὴν εὐφυίαν σας· ἐργάζεσθε δι' εἰδήμονα μουσικῆς.

— Τόσῳ τὸ καλλιτέρον.

— Πόσος καιρὸς ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου;

— Τέσσαρες ἐβδομάδες.

— Καλὰ, θὰ ἐπανέλθω μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας. Ποίαν τιμὴν ζητεῖτε διὰ τὸ ἔργον σας;

— Ἐκατὸν δουκάτα.

Ὁ ἄγνωστος μετρά τὰ δουκάτα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἀφινίζεται. Ὁ Μότσαρ βυθίζεται ἐπὶ τινὰς στιγμὰς εἰς βαθεῖας σκέψεις. Αἰφνης ζητεῖ γραφίδα, μελάνην καὶ ἐναντίον των παρακλήσεων τῆς συζύγου του παραδίδεται εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ σπουδὴ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐργασίαν διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· συνέθετεν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς μετὰ ζήλου αὐξάνοντος ὀλονέν. Τὸ σῶμά του ὁμῶς ἤδη ἀσθενὴς δὲν ἠδύνθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν μουσικὴν ταύτην ἐξῆσιν, πρῶτιν τινὰ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐκ τῆς ἠναγκάστῃ νὰ ἀφῆσῃ κατὰ μέρος τὴν ἐργασίαν. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἡ σύζυγός του ἐξήτει νὰ διασκεδάσῃ τὰς πενήτους ἰδέας του, ἀλλ' ἐκεῖνος τῇ ἀπαντᾷ ἀποτόμως:

— Εἶνε βέβαιον, ὅτι κάμνω αὐτῶν τὴν νεκρώσιμον ὠδὴν διὰ τὸν ἐαυτὸν μου· θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν μου.

Ὁ ὁδὲν πράγμα ἠδύνάτο νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἰδέαν του ταύτην. Καθ' ὅσον εἰργάζετο αἱ δυνάμεις του ἐξητλοῦντο, τὸ δὲ ἔργον προύχωρε βραδεῖ τῷ βήματι. Ἄφ' οὗ παρῆλθον αἱ τέσσαρες ἐβδομάδες ἐρχεται εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ ἴδιος ἄγνωστος.

— Μοὶ ἦτο ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Μότσαρ νὰ τηρήσω τὸν λόγον μου.

— Μὴ στενοχωρησθε, ἀπαντᾷ ὁ ξένος· πόσος καιρὸς ἀπαιτεῖται ἀκόμη;

— Τέσσαρες ἐβδομάδες. Ἡ ἐργασία αὕτη μοὶ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον περισσότερον ἢ ὅσον ἐνόμιζον καὶ τὴν παρεξέτεινα πολὺ πλέον ἢ ὅσον ἐσκόπουον.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε δίκαιον ν' αὐξηθῇ ἡ τιμὴ Ἰδοὺ πενήτηντα δουκάτα περιπλέον.

Κύριε, λέγει ὁ Μότσαρ ἐκπλαγείς ἐτι περισσότερον, ποῖος εἶσθε λοιπὸν;

Δὲν πειράζει· θὰ ἐπανέλθω μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας.

Ὁ Μότσαρ καλεῖ ἓνα τῶν ὑπηρέτων του καὶ τὸν διατάσσει νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἔργα τοῦ παραδόξου τούτου ἀνδρὸς καὶ νὰ μάθῃ πῶς ἦτο· ἀλλ' ὁ ἀδέξιος ὑπηρέτης εἶπεν, ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ εὑρῇ τὰ ἔργα του. Ὁ δυστυχὴς Μότσαρ διενόηθη, ὅτι ὁ ἄγνωστος ἐκεῖνος ἦτο ὃν ἐκτακτον, ὅτι βεβαίως εἶχε σχέσεις μετὰ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ ὅτι ἐστάλη, ἕνα τῷ ἀναγγεῖλῃ τὸν προσεγγιστὸν θάνατον. Μετὰ περισσοτέρου ζήλου ἐπέδθη εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς νεκρώσιμου ὠδῆς, θεωρῶν αὐτὸ ὡς τὸ πλέον ἀξιὸν διαρκείας προὐδὸν τοῦ πνεύματός του. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ταύτης συγγνώμης ἐλείποθῃμει. Τέλος τὸ ἔργον ἐτελείεσθε πρὸ των τεσσάρων ἐβδομάδων. Ὁ ἄγνωστος ἐρχεται τὸν προσεγγιστὸν καιρὸν, ἀλλ' ὁ Μότσαρ δὲν ὑπῆρχε πλέον μετὰ τῶν ζώντων!

τὴν 5 Δεκεμβρίου 1791 ὁ Μότσαρ ἐπέρανεν ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἠλικίας του τὸ βραχυτάτον μὲν στάδιόν του, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὅποϊον ἔδραφε τόσας δάφνας καὶ ἀπεκόμισε τόσαυτα βραβεῖα τῆς μεγάλης αὐτοῦ εὐφυίας! Ἦτο 36 ἐτῶν. Ἐπὶ τῆς κλίνης, ἐν ᾗ ἐκεῖτο νεκρὸς, κατέκειτο ἐκτετυλιγμένη ἡ νεκρώσιμος ὠδή. Ἐπιθεώρησεν αὐτὴν ἐτι ἅπαξ, ἐν ᾧ συγχρόνως ἐσθένυτο καὶ ἡ ἀτινὸβόλος λαμπὰς τῆς ζωῆς του.

Ὁ καλλιτέχνης, ὁ Μότσαρ κατέχει ἐξοχον θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μουσικῆς. Ὡς ἄ τ ο μ ο ν ἐπίσης εἶνε ἄξιος σπουδῆς. Ψυχὴ γενναία, χαρακτὴρ εὐγενῆς, καρδιά τρυφερά, πνεῦμα εἰσθερον, εἶχε τὸ προτέρημα νὰ θέλῃ τὸς πλησιάζοντας αὐτὸν, καὶ μετὰ παρελεύσειν τόσων ἐτῶν ἐξασκῆ ἀκόμη τὴν αὐτὴν ἀμειλιωτοῦ ἐπιρροήν. Τὸν Μότσαρ θαυμάζομεν οὐχὶ μόνον ὡς ἐκτακτον εὐφυιαν, ἀλλὰ σεβόμεθα αὐτὸν καὶ ὡς ἠθικὴν καλλονήν. πρὸ πάντων, ὅταν ἀναλογισθῶμεν τὴν ἀεπτικὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἔζη!

Καλλιότης Κινδύνη

ΠΩΣ ΔΕΝ ΛΕΥΚΑΙΝΕΤΑΙ Η ΚΟΜΗ ΜΑΣ

Διὰ τίνος μηχανισμοῦ λευκαίνεται ἡ κόμη μας; Οὐδεὶς δύναται ἀκριβῶς νὰ ὀρίσῃ τοῦτο. Ἐὰν ἡ κόμη λευκαίνεται σὺν τῇ ἠλικίᾳ, λευκαίνεται ὁμῶς καὶ εἰς πᾶσαν ἠλικίαν. Ἡ ὠραιότερα μελαινα κόμη δύναται νὰ λευκανθῇ ἐντὸς μιᾶς νυκτός. Τὸ φαινόμενον ἐν τούτοις τῆς λευκάνσεως τῆς κόμης ἐν τῇ ὠρίμῳ ἠλικίᾳ ἔχει ὡς ἀρχὴν τὴν ἐλαττωματικὴν διάθρῃσιν τῆς τριχός.

Ἡ μελαινα κόμη χρωματίζεται δι' ἐλαιώδους ὕλης φαιοπρασίνου, ἡ ἐρυθρὰ δι' ἐρυθροῦ ἐλαίου καὶ ἡ λευκὴ δι' ἐλαίου ἄχρους. Αἱ μεταλλικαὶ οὐσίαι, αἱ εἰς τὴν τρίχα περιλαμβανόμεναι εἶναι ὁ ὀξυδούχος σίδηρος, τὸ μαγγάνιον, τὸ φώσφορον, ὁ ἀσθεστούχος ἄνθραξ καὶ πολὺ πυρίτιον. Αἱ λευκαὶ τρίχες περιέχουσιν ἐν μεγάλῃ δόσει φωσφορικὴν μαγνησίαν.

Κατὰ διάστημα τριχολόγον, τὸν κ. Lemann, ἡ θριξὲς λευκαίνεται διότι πληροῦται ἀέρος. Καὶ φαίνεται ἀληθῶς πιθανὸν ὅτι ὁ χρωματισμὸς ὀφείλεται εἰς τὴν χρωματιστικὴν ὕλην ἀρ' ἐνὸς καὶ εἰς τὰ ἀέρια ἐν ταῖς κυψέλαις, ὧν ἡ συνέμιξις ἀποτελεῖ τὴν τρίχα. Ἐὰν δι' οἰανόποτε αἰτίαν τὸ ἐλαιώδες ρευστὸν, ὅπερ διέρχεται διὰ των κυψελῶν, παύσῃ ἀνερχόμενον μέχρι

τοῦ ἄκρου τῆς τριχός, ὁ ἐν ταῖς κυψέλαις ἀπὸ ἐκτοπιζόμενος λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ χρωματιστικοῦ ὕγρου καὶ ἡ θριξὲς γίνεται λευκή.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐμποδίζομεν τὴν ἐξάμμισιν τοῦ ἐλαιώδους ὕγρου, διατηροῦσαι ἔστω καὶ τεχνητῶς τὰς τρίχας ἐλαιώδεις. Ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῆς χρήσεως ἀλοιφῶν (pommades) ἐν τῇ ὠρίμῳ ἠλικίᾳ. Ὅση ἡ ἠλικία προχωρεῖ, τόση αἱ ἐπὶ των ἄκρων των τριχῶν κυψέλαι γάνουσι τὴν ζωτικότητά των καὶ ἀποξηραίνονται. Ἀλλὰ τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ καὶ ἐνώσω εἰναί τις νέος ὑπὸ ἐπήρειαν, ἰδίως, μεγάλης ἠθικῆς συγκινήσεως.

Κατὰ τὸν διάστημα ἀνθρωπολόγον Τοπινάρ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶδος νευρώσεως καταλαμβάνει τὰς μυϊκὰς ἵνας τοῦ δέρματος, αἵτινες περιβάλλουσιν τὸν βολβὸν τῆς τριχός, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀγγειακὸν σύστημα, ἐξ οὗ σχηματίζονται αἱ νέα κυψέλαι τῆς βλάσεως τῆς τριχός καὶ τὰ ρευστά, δι' ὧν συντηρεῖται ἡ κυμαινομένη ζωὴ των ἀπωτέρων ἀπὸ τῆς ρίζης κυψελῶν. Τοῦτο προκύπτει ἐξ ἀποτόμου καὶ αἰφνηδίας νευρικῆς διαταράξεως, δύναται ὁμῶς νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἐν νεᾷ ἠλικίᾳ, ἂνευ οὐδεμιᾶς ταραχῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νευρώσεως διατηρεῖται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον καὶ καθίσταται διαρκές.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς νευροπαθοῦς φύσεως τοῦ φαινομένου τούτου ὁ ἱατρὸς Ρεῖγγάρ ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτον γεγονός:

Ἐν τῷ νοσοκομίῳ τοῦ Βερολίνου εἰσήχθη δεκατριεὶς κόρη ἠλίθιος καὶ ἐπιληπτικὴ. Ὀλίγας μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἡμέρας οἱ ἱατροὶ παρετήρησαν, ὅτι ἡ κόμη τῆς ἤλασε χρωματισμὸν μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ μελανοῦ εἰς τὸ κίτρινον, ἐκ τούτου εἰς τὸ ἐρυθροῦν καὶ ἐξ ἐκεῖνου εἰς τὸ λευκοκίτρινον. Ἡ μεταβολὴ τοῦ χρώματος ἤρχιζεν ἀπὸ των ἄκρων τῆς τριχός καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν κατελάμβανεν ὄλην τὴν κόμην, διήρκει δὲ ἕκαστος χρωματισμὸς τούλάχιστον μίαν ἐβδομάδα. Αἱ μεταβολαὶ συνέπιπτον μὲ τὰς ἡμέρας τῆς ἐπιληπτικῆς προσβολῆς, εἰς σκοτεινὰ μὲν χρώματα κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἐρεθισμοῦ, εἰς ἀνοιχτὰ δὲ καὶ λευκὰ κατὰ τὴν περίοδον τῆς μετὰ τὴν κρίσιν νύκτου. Τὸ τριχῶδες δέσμα ἦτο ξηρὸν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον, ἐνῷ κατὰ τὴν τοῦ ἐρεθισμοῦ ἐλαιώδες.

Ἐντεῦθεν καὶ ἐξ ἄλλων πειραμάτων ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ νευρικὸν σύστημα ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς λευκάνσεως τῆς κόμης. Ὅτι ὅλαι αἱ πολὺ νευρικαὶ καὶ ἀσθενικαὶ κράσεις εἶναι ἐπιρρεπεῖς εἰς πρόωρον λεύκασιν τῆς κόμης, ἰδιαιτάτα δὲ ὅσοι ἐργάζονται πολὺ διανοητικῶς ἢ ὅσοι ἀγρυπνοῦσι πολὺ.

Ἀποφεύγετε τὰς κοπώσεις, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς συγχύσεις καὶ νευρικὰς διαταράξεις καὶ εὐθύς ὡς ἴδωτε τὴν κεφαλικὴν ἐπίδερμιδα πολὺ ξηρὰν ἀλοιφετε αὐτὴν δι' ἐλαιώδους ἀλοιφῆς, καθαρὰς ὁμῶς ἀπὸ γημισκῆς ἐπιθλαβεῖς οὐσίας.

Ἐλένη Λωρμάν

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ

Τὸ συμβούλιον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Παλλάδος εἶναι ἄξιον συγχαρητηρίων διὰ τὴν ἐπιτυχιστάτην ἐκλογὴν τῆς νέας διευθυντρίας κ. Ὑποτίας Στάμπα.

Ἐκπαιδευθεῖσα ἐν τῷ Ἀρσακειῳ ἡ κ. Στάμπα ὑπῆρξε τῆ ἀγλαΐσμα τῆς σχολῆς ταύτης καὶ τὸ καύχημα των καθηγητῶν, διακριθεῖσα ἀείποτε ἐπὶ εὐφυίᾳ, ἐπιμελείᾳ καὶ σεμνότητι. Κατὰ τὰς ἀπολυτηρίου αὐτῆς ἐξετάσεις ἔτυχε πασῶν των διακριτικῶν τιμῶν, των εἰς τὰς Παλλιούγους ἀπονεμομένων.

Ἐν τῇ ἐξασκῆσει τοῦ ἐπαγγέλματός της ἀνεδείχθη ὑπέροχος, ἡ ἐπὶ ἐξετιαν δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ διαμονὴ τῆς συνετέλεσεν, ὅπως ἡ

κ. Στάμπα καταρτισθή ἔξοχος παιδαγωγός, μετὰ πεποιθήσεως δὲ ἀναλάβῃ τὴν διευθύνσιν ἑνὸς τῶν πρωτίστων Ἑλληνικῶν Παιδευτικῶν.

Ἡ νέα τῆς «Παλλάδος» διευθύντρια, πλὴν τῆς ἀρίστης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ μορφώσεως αὐτῆς εἶναι κάτοχος καὶ τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Ρωστικῆς γλώσσης, πολλὰ δ' ἐπεσκέφθη εἰς τὰς προοδευτικὰς τῆς Εὐρώπης γῶρας παιδευτικῆς καὶ πολλὰ ἐμελέτησεν, ὅπως νέαν δῶσθαι ζωὴν εἰς τὴν σχολὴν, ἧς τὴν διευθύνσιν ἀναλαμβάνει.

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξεν ἐξῆς τυχερὰ ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοιαύτης πνευματικῆς μητρὸς διὰ τὰς νεαρὰς Ἑλληνίδας μαθητριάς. Τὸ Συμβούλιον δὲ τῆς «Παλλάδος» ἐκτιμῶν τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τῆς νέας Διευθυντριάς, θέλει ἀναμφιβόλως περιβάλλει αὐτὴν διὰ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ καὶ παρασχη αὐτῇ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν περὶ οἰκονομικῆς μεταρρυθμίσεως, ἣν ἤθελε κρίνει αὕτη ἀναγκαίαν.

Ἐντυχημένη παρὰ τε τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐφορείας ἡ κ. Ὑπατία Στάμπα θὰ ἀνταποκριθῇ πληρέστατα εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους καὶ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν ἐκτιμῶντων αὐτὴν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτίστην κατέχει θέσιν ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν».

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἀθροῦσως καὶ μετριοφρονῶς ἡ Φιλαρμονικὴ Ἐταιρεία ἀπὸ διετίας ἤδη ἐκτελεῖ τὸν ἐκπολιτιστικὸν προορισμὸν τῆς. Ἐν ἐλαχίστῳ σχετικῶς χρονικῷ διαστήματι καθήρτισεν ὄρχηστρον πλουσιωτάτην, ἧς ἡ θαυμασιὰ μόρφωσις προκαλεῖ ἀληθῆ ἐκπληξιν. Αἱ δυσκολώταται μουσικαὶ συνθέσεις ἐκτελοῦνται ἐπιτυχέστατα καὶ μετ' ἀκριθείας, σημειῶν ὑγιεστάτης μουσικῆς μορφώσεως τῶν ἐν τῇ φιλαρμονικῇ μαθητευομένων.

ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Γ. τῆς πριγκιπίστῃς Σοφίης ἐδόθη τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ ἑτήσιος ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς εὐεργητικὸς χορὸς ἐν τῇ εὐρύτατῃ αἰθούσῃ τῆς λέσχης τοῦ κ. Ἀσλάνη.

Πῆρξαν αἱ Α. Α. Γ. ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία μετὰ τῶν ἀκολουθῶντων καὶ πολλὸς κόσμος ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς Ἀθηναϊκῆς κοινότητος. Ὁ χορὸς παρέσθη ζωηρότατος μέχρι τῆς 1ης μ. μ. ὥρας καὶ αἱ εἰσπράξεις ὑπῆρξαν, ὡς πληροφοροῦμεθα, πλουσιωτάται.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυναικὲς παρασημοφορούμεναι. Αἱ κ. κ. Ρόζα Καρόν, Σωσάννα Ράιχμπεργκ καὶ Καμὶλ Φλάμπαρντ ἐγένοντο ἱπποτίδες τοῦ παρασημοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσῆς. Ἡ βάρωνις δι' Ρόζαϊλδ καὶ ἡ κ. κ. Ἀδελφὴ Γαλιερί καὶ Ἀδαμὰρ ἱπποτίδες τῆς Ἀκαδημίας. Μέγας ἀριθμὸς διευθυντῶν καὶ διδασκαλιστῶν ἔτυχε προσέτι τῶν ἄνω παρασημοῦ εἰς ἐνδείξιν σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως τοῦ ἔθνους διὰ τοὺς ἀπύθους κόπους, οὓς αἱ κυρίαι αὐταὶ καταβάλλουσιν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς γαλλικῆς νεολαίας.

Σύγγραμμα γυναικῶς βραβευόμενον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων, ἀνεμνήθησαν διάφορα βραβεῖα καὶ τίτλοι εἰς τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑποβληθέντα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα. Μεταξὺ τῶν στεφανωθέντων συγγραμμάτων καταλέγεται καὶ ἡ νεαρὰ ἱατρός κ. Δερῆνη Κλοὺμπλε διὰ τὸ σύγγραμμα αὐτῆς. «Περὶ τοῦ πολυεστερῶν ἐν γένει, καὶ περὶ παραλλοῦσιν αὐτῶν καὶ ἄ τ ρ ο φ ὀ ἰ δ ἰ ἄ ο μελέτῃ κλασικῆ καὶ ἀνατομοπαθολογικῇ».

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Παρισίων ἔκρινε τὸ πρωτότυπον τοῦτο ἔργον ὡς ἐντελὲς εἰς τὸ εἶδος τοῦ, προδίδον σοβαρώτατον ἐπιστημονικὸν νόον καὶ γνώσεις οὐχὶ κοινὰς.

Γυνὴ στενογράφος ἐν τῇ βουλῇ τῆς Κοπεγχάγης. Ἡ πρώτη γυνὴ στενογράφος ἡ διορισθεῖσα ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ τῆς Δανικῆς εἰς τὴν δεσποινὴν Γρουντβίη, ἡ ἀνεψία τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Δανικῆς πρωτεύουσῃς. Μέλη τινὰ τοῦ κοινοβουλίου ἀπεπειρήθησαν νὰ ἀντιστήνουν εἰς τὸν διορισμὸν τῆς κυρίας ταύτης ἀνεὸς ὑπὲρ αὐτῶν ἀποτελέσματος. Ἡ δεσποινὴ Γρουντβίη εἶναι γνωστοτάτη ὡς συγγραφεῖς ἀξιολόγων ἔργων.

Ὅπου τὸ φθινὸν ἄνδρα ἐκτενεῖται ἰσχυρὸν. Καίρως εἶναι, λέγει ἄγγλικαί τις ἔφημερις νὰ πύσωσιν πλὴν ἀποκαλοῦντες τὰς γυναίκας ἀσθενῆ φύλον, ἀπὸ ἄλλως ἢ ἐν πᾶσι δυνάμει τὸν γένειται ὀσμὴν καταληπτοτέρα. Εἶναι ἀσθενεῖς αἱ γυναίκες, ὧν 5,500,000 εἶναι βιομήχανοι ἐν Γερ-

μανίᾳ, 4,000,000 ἐν Ἀγγλίᾳ, 3,750,000 ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἰσάριθμοι ἐν Αὐστρίᾳ. Δὲν ἀπαριθμοῦμεν ἐνταῦθα, λέγει τὸ ἄγγλικόν φύλλον, οὔτε τὰς ἐπιστήμας, οὔτε τὰς ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου, οὔτε τὰς διδασκαλίτσας, οὔτε τὰς ἀπλὰς ἐργάτιδας, οὔτε τὰς γεωργούς καὶ κτηνοτρόφους, οὔτε τὰς ὑπηρετίσας. Ὁ εὐγενὴς συνάδελφος μας ἐλησμόνησε τὸν μεγαλῆτερον ἀριθμὸν, εἰς τὸν ἰσχυρῶς καὶ αἱ ἰσχυρόταται γυναῖκες τῶν μαθημάτων ἐλησμόνησε τὰς μητέρας.

Νέον γυμνάσιον θηλέων ἐν Ρώμῃ. Τὴν πρώτην προσεσχῶς Ἄπριλιον γίνεταί ἐναρξίς ἐν Ρώμῃ, δημοσίῳ γυμνασίῳ θηλέων, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποφοιτῶσαι μαθήτριάς θὰ κατατάσσονται εἰς οἰονδήποτε Ἰταλικὸν πανεπιστήμιον, χωρὶς νὰ ὑποβάλλονται εἰς ἄλλας ἐξετάσεις.

Αἱ γυναῖκες τῆς Φιλανδίας. Αἱ Φιλανδίαιδες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσωσι κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ἡδὴ ζητοῦσι νὰ ἐπιτραπῇ αὐταῖς νὰ μετέωροι τῶν ἐκλογῶν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἐάν ἡ Ρωσία δὲν ἀντιπαρῆξῃ οἱ Φιλανδοὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ παρέσχωσιν αὐταῖς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Δεκαεναετίς πευχοῦχος εἰς τρεῖς ἐπιστήμας. Ἡ δεσποινὴ Ἰουλίη Ραπικούρ, συνελπίστως κατὰ τὸ δέκατον ἔκτον τῆς ἡλικίας τῆς ἔτος τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς σπουδῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν φιλολογίαν. Ἡδὲ δεκαεναετίς ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐξεταστικὴν δοκιμασίαν ἐν ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμασι, ἔτυχε δὲ βαθμοῦ ἀρίστα. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν μαθηματικῶν σπουδῶν τῆς, ἤρρατο συγχρόνως μαθημάτων ἐν τῇ νομικῇ καὶ ἱστορικῇ σχολῇ. Τὸ προσεχῆς δ' ἔτος θὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις καὶ ἐν ταῖς κλασικαῖς τούτοις. Τῆ λέγουσι περὶ τῆς γυναικείας πνευματικῆς ἰκανότητος οἱ κύριοι.

Γυναῖκες πρακτικά. Αἱ Γερμανίδες εἶναι αἱ πρακτικώταται καὶ προβλεπτικώταται τοῦ κόσμου γυναικῶν. Ἐπειδὴ ὁ γαμβρὸς τοῦ ἔτους τοῦτο εἶναι καὶ ἡ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην δριμύτατος, ἐβλήσαν αἱ γυναῖκες τῆς Μαριενβούργης διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἀπαλλάττουσι τοὺς γνωστούς τῶν κυρίων τοὺ νὰ ἀποκαλύπτουσι κατ' ὄσον, ἵνα τὰς χαρηθῶσιν. Ἀρκούνται εἰς στρατιωτικὴν χριετισμὸν καὶ εἰ κύριοι δὲν ἐκτίθενται οὕτω εἰς προφανῆ κίνδυνον φύσεως τῆς κεφαλῆς.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡ ἀνθρωποθυσία παρὰ τοὺς Ἰουδαίους. Παρὰ τῆς κ. Μαρίας Π. Μηνανίου ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἵζαμα πρωτότυπον εἰς πέντε πράξεις, ἐν ἧς ἀποκαλύπτεται αἱ παρὰ τῶν Ἰουδαίων τελοῦμεναι κατὰ τὰς παρανομίας τοῦ Πάσχα ἀνθρωποθυσίας κατὰ τῶν χριστιανῶν. Τὸ ἐκ τοῦ ἔργου τῆς τούτου κέρους ἡ κ. Μαρία Π. Μηνανίου προτίθεται νὰ διαθέτῃ εἰς ἴδρυσιν Σχολῆς Ἀπόρων Παίδων ἐν Πειραιεῖ.

Τίθεται ἡ θήλασις καὶ διατροφή τῶν βρεφῶν. Ὑπὸ τοῦ κ. Ναυλάου Καζάση, φοιτητοῦ, ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον περιληπτικὴ καὶ σύντομος μελέτη, ἀναγομένη εἰς τὴν θήλασιν καὶ διατροφήν τῶν βρεφῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο, χρήσιμον διὰ πᾶσαν μητέρα, πωλεῖται παρὰ τῆ ἐκδοτῆ.

Σάλπιγξ. Μηνιαῖον οἰκονομικὸν περιοδικόν, περιέχον ὕλην ὠφέλιμον καὶ τερπνὴν.

Ἐπισημῶν τὴν προσοχὴν τῶν καλῶν οἰκοδομητικῶν εἰς τὴν ἀνεγνωσιν τῆς κάτωθι ἀγγελίας καὶ συνιστώμεν αὐταῖς θερμώτατα τὴν τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀπόκτησιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΟΗΜΕΡΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ὑπὸ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ Ζαχαροπλάστου ἐν Ἀθήναις.

Οὐτε σοφίαν πρόκειται νὰ σῶς πωλήσω, οὔτε γνώσεις ἐκτίκτους, οὔτε περὶ ἐπιστημονικῶν πραγμάτων θὰ πραγματευθῶ εἰς τὸ μικρὸν δεκαπενθήμερον περιοδικόν, τὸ ὁποῖον σῶς ἀναγγέλλω. Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι χωρὶς νὰ κάμω ὅλα αὐτὰ θὰ γείνω κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών μου χρησιμώτατος καὶ εἰς τὰς οἰκογενεὰς καὶ εἰς τοὺς συντεχνίτας μου ζαχαροπλάστας καὶ ἐν γένει εἰς πάντας, ὅστις με ὀλίγα χρήματα καὶ με μικρὸν κόπον θέλει νὰ κατασκευάσῃ μόνος του εἶδη ζαχαροπλαστικῆς.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ μου αὐτοῦ θὰ καταστήσω γνωστὰς εἰς μὲν τὸ πολὺ κοινὸν τὰς διαφόρους μεθόδους καὶ συνταγὰς πρὸς κατασκευὴν τῶν διαφόρων γλυκυσμάτων, κομφέτων, μπισσοπιονῶν, ζαχαροπικτων κερπῶν κλ. κλ. εἰς δὲ τοὺς εἰδικούς τεχνίτας θὰ μετὰδίδω πᾶσαν νέαν ἀνακάλυψιν ἐν τῇ τέχνῃ, πᾶσαν νέαν μέθοδον ἐφευριστομένην ἐν Εὐρώπῃ.

Τὸ ἔργον μου αὐτὸ ἐν γλώσσῃ σαφεῖ καὶ προσιτῇ εἰς πάντας θὰ πραγματευταί περὶ πάντων ἐν γένει τῶν ζητημάτων τῆς τέχνης, θὰ περιέγῃ ἐν ἐκάστῳ φυλλαδίῳ πλείστας συνταγὰς διὰ διάφορα γλυκυσμὰτα, θὰ ἀναγγέλλῃ νέα εἶδη γλυκυσμάτων, θὰ περιγράφῃ γλυκυσμὰτα ἀγνωστὰ εἰς τὸ κοινὸν μας, ὡς τουρκικὰ, εὐρωπαϊκὰ κλ. Διὰ νὰ ἦναι δὲ πληρέστατον καὶ ν' ἀποτείνηται εἰς εὐρύτερον κύκλον καὶ ἐκπληροῦ πᾶσαν ἀνάγκην τῶν μαγειρῶν καὶ μαγειριστῶν, θὰ περιέγῃ συνταγὰς γλυκυσμάτων οἰκονομικῶν καὶ νέας μεθόδους οἰκονομικώτατας πρᾶκτουσας αὐτῶν.

Τὸ περιοδικόν μου αὐτὸ θὰ λαμβάνῃ τὴν ὕλην τοῦ οὐ μόνον ἐκ τῶν γνωστῶν μου εἰς τῆς μακρῶς μου πείρας μεθόδων, ἀλλὰ καὶ τῶν συννοηθῶν πᾶν ὅ, τι καλὸν περιέγουσι τὰ εἰδικὰ τοιοῦτου εἶδους συγγράμματα ἐν Εὐρώπῃ, ἅπαντα πάντα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν παρ' ἡμῖν.

Τὸ περιοδικόν τοῦτο θὰ συντάσσεται οὕτως, ὥστε ὁ ἐξάμημος τόμος τοῦ θ' ἀποτελῇ ἰδιαίτερον ἐγχειρίδιον τῆς ζαχαροπλαστικῆς δυνάμενον νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀρίστος ὁδηγὸς καὶ διὰ τοὺς ἀρχαίους τῆς τέχνης καὶ διὰ τοὺς μαγεῖρους καὶ τὰς μαγεῖρας καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει κυρίαν, ἧτις μόνη τῆς, κατὰ τὴν ὠραίαν παρ' ἡμῖν συνήθειαν, θέλει νὰ παρασκευάζῃ τὰ γλυκυσμὰτα διὰ τὰ παιδιὰ τῆς καὶ τὸν σύζυγον τῆς.

Τὸ περιοδικόν τοῦτο θὰ ἐκδίδηται κατ' ὀκτωσέλιδα τεύχη εἰς μέγα σχῆμα τέταρτον, ἀρίστα τυπωμένον καὶ περιέγῃ συγγαίως καὶ εἰκόνας καλλιτεχνικῆς ἐρωτηνευτικῆς τοῦ κειμένου.

Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαίως θὰ ἔγῃ μεγάλην διάδοσιν, ὡς ἐκ τῆς χρησιμότητός του, οὐ μόνον ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, θὰ χρησιμεύῃ καὶ ὡς ἀρίστος ἀγωγὸς εἰδοποιήσεων διὰ τοὺς τεχνίτας καὶ ἐπικονωνίτας αὐτῶν μετὰ τοῦ κοινού.

Οὕτω πέποιθα, ὅτι διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου θέλω πληρῶσαι σπουδαίον κενὸν παρ' ἡμῖν καὶ θέλω ἱκανοποιῆσαι ἐκπαισθητὴν ἀνάγκην τῆς νεογενήτου, ἀλλ' ἤδη τόσον ἀκαίμως κατστάσας ζαχαροπλαστικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι. Οὐδόλω δ' ἀμφιβάλω, ὅτι καὶ οἱ συντεχνίται μου καὶ αἱ οἰκογενεαὶ θέλουσι τὰ μάλιστα με συνδράμῃ εἰς τὸ ἔργον μου τοῦτο, ὅπερ θὰ ἐκίδω οὐχὶ βεβαίως χάριν κερδοσκοτίας, ἀλλ' ἐξ ἀπλῶς πρὸς τὴν τέχνην μου ἔρωτος.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΩΣ

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ Ἐτήσιος ὁρ. 8. — ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ φρ. χρ. 12.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού Ζαχαροπλάστῃς Γιαννάκη καὶ Ρήγα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1891.

Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ζαχαροπλάστης.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐπανεληθῆσαν καὶ ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπανῆλθεν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ κατὰ τὰς ἐξελέγεταί ἀποχωρήσασα ἀντιπολιτευσίς. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης ἀδιαθετήσας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, εὐρίσκειται νῦν εἰς ἀνάρρωσιν. Ἐκδοθέντος τοῦ Συντακτικοῦ Ἡραδὲ τοῦ ἐπικυροῦντος τὰ πρόνομια τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὀρθοδόξων, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Διονύσιος ἀνακαλέσας τὴν παραιτήσιν του, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του μετὰ μεγάλης πομπῆς. Ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων κ. Φιλιππίδης πληροφορηθεὶς πρὸ καιροῦ, ὅτι ἐν Ἑλληνικῇ τινὶ οἰκίᾳ ἐν Πέστῃ εὐρίσκετο ἐρριμμένη εἰς γωνίαν εἰκόνη

21 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 21

ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚῃ

—Ὅχι! Ὁ Ἰάκωχος εἶναι ἀθῶος. Ἡ δικαιοσύνη πλανᾷται. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοιαύτη πλάνη δύναται νὰ ἔγῃ τρομερὰ ἀποτελέσματα, δὲν θὰ ἐπιτρέψω ἐγὼ ἔνοι καὶ ἀδιάφοροι νὰ ἀναλάβωσιν τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ τελευταίου τέκνου μου. Θα μεταβῶ εἰς Παρίσιους. Θα κινήσω οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θὰ ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά του. Ὡς πρὸς τοὺς ἀθῶους, οἵτινες διεπραξαν τὸ κακούργημα καὶ ἤβησαν νὰ ἐπιρρίψωσι τοῦτο ἐπὶ τοῦ τέκνου μου, θὰ τοὺς ζητήσω, θὰ τοὺς ἀνακαλύψω, καὶ ἐάν εἰς τὰ ἔγκρατα τῆς γῆς κρυφθῶσι. Δὲν εἶμαι ἐγὼ μήτηρ διὰ τὸν τίτλον μόνον!

Μιολογοῦσα οὕτως ἡ γηραιὰ κυρία, παρεῖχεν εἰκόνα θαυμασίας ἐνεργητικότητος, τρομερᾶς καὶ ἀμετακλήτου θελήσεως. Ὁμοίως πρὸς ἀγαθὰ καὶ τρομερὰν ἰερίαν τῆς βρεττονικῆς Γαλιταίας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ μαρκησία δὲ Βαλωρῆ, ἧτις ἀπὸ πενηντονταετίας δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ τοῦ μεγάρου τῆς, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τῆς καὶ πιστῆς τινας θαλαμηπόλου, ἐνεκαθίστατο εἰς διαμερισμὰ τι τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου τῶν Παρισίων. Τὴν αὐτὴν τῆς ἀναμνησθεῖς τῆς ἡμέραν εἶχε λάβῃ ἐπιστολήν παρα τοῦ δικηγόρου κ. Ραμελαῖν, ὁστις ἐγνώριζεν αὐτῇ τὴν τρομερὰν κατηγορίαν, ἧς ὄμμα ἔστο ὁ Ἰάκωχος.

Ἀπεχθεῖσα λοιπὸν εἰς Παρίσιους, εἰδοποίησε πάραυτα τὸν γέροντα δικηγόρον, ὁστις χωρὶς οὔτε στιγμήν νὰ χάσῃ, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς. Ἡ μαρκησία ἠγγίκε ἐντελῶς τοὺς δεσμούς, οἵτινες συνήνουν τὸν δικηγόρον Ραμελαῖν μετὰ τοῦ τέκνου τῆς, ὡς ἀπεκάλει τον Ἰάκωχον. Οὗτος, γινώσκων πόσον αὐτῇ ἦτο πιστῇ εἰς τὰς περὶ ἀρχαίας εὐγενεῖας παραδόσεις καὶ πόσον τὴν εἶχε λυπήσει ὁ γάμος τοῦ υἱοῦ τῆς μετὰ γυναικῶς χωρὶς τίτλους, δὲν ἐτόλμησέ ποτε νὰ τῇ εἴπῃ περὶ

ἑξ λιθογραφίας, παριστώσα τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ ἔτος 1843 ὡς εἶχεν, ὅτε τὸ μὲν ἄκρον αὐτῆς ἀπ' ἐνὸς ἐξικνεῖτο μέχρι τοῦ χώρου ἔνθα κείταί ἡδὴ τὸ νέον θέατρον. ἀπ' ἐτέρου δὲ τὸ ἀνάκτορον ἦτο ἐκτὸς αὐτῆς, ἐνέργητος καταλλήλως διὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ κ. Γενναδίου καὶ κατώρθωσε νὰ λάβῃ ταύτην ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ δήμου. Ἡδὲ ἐκ τῆς εἰκόνης ὁ κ. Φιλιππίδης παρήγγειλε καὶ ἐγένετο εἰς μέγα σχῆμα εἰκὼν ἐλαιογραφικῆ, ἣν ἐπεξεργάσθη ὁ παρ' ἡμῖν κ. Τσερώνης. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐντὸς πολυτελοῦς χειρουργομένου πλαισίου, κατετέθη εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ δήμου, ὅπερ καθήρτισεν ὁ κ. Φιλιππίδης.

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Γ. Εἰ. Ναύπλιον. Δυστυχῶς ἀντὶ τῆς ὀριζόμενης ἀμοιβῆς δὲν φεύγουσιν ἐξ Ἀθηνῶν. Οὐχ ἤττον ἂν παρουσιασθῇ καταλλήλῳ πρόσωπον θέλωμεν φρονίσει εὐχαρίστως. —Καν Σ. Α. Γιούργεβον. Ἀποστάλη καὶ δευτέρον ἡμερολόγιον. Ἀναμείνατε καὶ δευτέραν ἐπιστολήν μου. Συμμορφούμεθα ὀδηγίαι σας. —Καν Δ. Α. Βλ. Ἀλατζάτα. Ἐλήφθησαν. Συμμορφούμεθα εὐχαρίστως ὀδηγίαι σας. —Καν Αἰ. Δ. Καλάμας. Ἡμεῖς θὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἶχομεν τοιοῦτον Σεις ὀφείλετε νὰ τὰ ἀγαπᾶτε ὑπὲρ πάντα ἡμεῖς προτίοντα τῆς πατρίδος σας καὶ ἔργα γυναικείας βιομηχανίας. —Καν Π. Κ. Μασσαλίαν. Εἶναι ἀρίστον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ἀλλ' ἀκατάλληλον. Σκέψητε, ὅτι μετὰ τῶν ἀναγνωστῶν μας ὑπέρχουσι καὶ πολλὰ ἄρχων καὶ ἰδῶν ἀντιθέτων. —Καν Μ. Α. Δρ. Τῆνον. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ θερμῆν καὶ εὐγενῆ ἐπιστολήν. Ἀπαντῶμεν εὐθὺς ὡς κατορθώσωμεν νὰ κλέψωμεν σιγματὰς τινὰς. —Κον Κ. Π. Ἀλεξάνδρεταν. Ἀποστελεῖτε συνδρομὴν εἰς γραμματόσημα Αἰγυπτιακὰ ἢ εἰς τοκομερίδιον ὀκτάρακρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. —Κον Μ. Οἰ. Π. Ναύπλιον. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Νέαι συνδρομήτριάς ἐνεργήσαν. Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ μόνῃ ἡ σύστασις τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» πρὸς εὐδῶσιν τοιοῦτου ἔργου. Ἡ πρώτη ἀποτυχία κλιταῖ ἀδύνατον πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι εὐδόκιμον ἐνεργεῖαν. —Κον Β. Α. Τραπεζοῦντα. Δὲν ἐδέχθημεν τὰ σταλέντα τεσσαράκοντα χρ. φρ. διότι τὰ ἡμερολόγια μας ἐξηγνήθησαν. Δὲν ἠδυνῆθημεν δὲ καὶ νὰ ἀποστελώμεν τὰ διὰ τὸν ἐν λόγῳ βιβλιοπωλῆν ζητηθέντα. Ἄλλοτε εἰδοποιεῖτε ἐγκαριώτερον, ὅπως δυνάμεθα νὰ σῶς ἱκανοποιώμεν. —Κον Π. Α. Βραϊταν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. —Καν Φλ. Α. Δαρδανέλλια. Ἀντίτιμον συνδρομῆς ἐλήφθη. Ὅχι ἡ ἐφημερίδα μας; ἀλλὰ τὸ ἡμερολόγιόν μας; ἔφερε λαχειοφόρον ἀριθμὸν. Καὶ μίαν φιλικὴν παρατήρησιν: Διατὶ μοὶ γράφετε γαλλιστί, ἐνῷ εἰσέφερετε: ἔγω τὸ καυχημα νὰ εἶμαι Ἑλληγίς. Μήπως δὲν εἰδρίσκετε τὴν Ἑλληνικὴν καταλλήλῳ νὰ ἀποδίδῃ τὰς ἰδέας σας; Περισσότεραν ἀγαπᾶν διὰ τὴν ὠραίαν γλῶσσάν μας. —Κον Ἐμ. Α. Α. Σάμων. Δυστυχῶς ἐξηγνήθησαν μέχρι τελευταίου. Διὰ τὸ λεῖκοςμα θέλωμεν εὐχαρίστως φρονίσει. Εὐχαριστοῦμεν διὰ καταβαλλομένων κόπους καὶ εὐγενεῖς φροντίδας. —Κον Π. Χρ. Γαλάξιον. Ἡμερολόγια ἐξηγνήθησαν. —Καν Μ. Α. Β. Σῦρον. Ἐλήφθησαν. Νέαι συνδρομήτριάς ἐνεργήσαν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. —Κον Π. Σ. Α. Ἀμεισοῦ. Συμμορφούμεθα ὀδηγίαι σας. —Καν Εἰ. Π. Ἀγίου. Νέαι συνδρομήτριάς ἐνεργήσαν. Ἐάν ἔχητε ἡμερολόγια, ἐπιστρέψατέ τὰ ἀμέσως, διότι δὲν ἔχομεν οὔτε ἐν Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. —Καν Κ. Ν. Β. Ρορτ-Σαϊδ. Εἶχε διακοπῆ ἡ ἐκδόσις ἐνεκεν ἀσθενείας μου. Κατ' αὐτὰς τὸ ε' τεύχος. Ἀριθ. τοῦ α' καὶ β' ἔτους δὲν ὑπάρχουσιν. Τούς

τοῦ πρὸς τὴν Μαγδαληνὴν ἔρωτος του. Ἦτο βέβαιος, ὅτι ἡ γραῖα μαρκησία θὰ ἀπεδοκίμαζε τοιοῦτον γάμον, ο

τελευταίους αποστέλλομεν.—Καν Σ. Μ. Πειραιά. Ἄλλα δὲν ἐπεταί, ὅτι εἴ-
μεθα καὶ ἀρχιμάγειροι. Τὰ δημοσιευόμενα ὀφείλονται εἰς τὴν εὐγενῆ συνεργα-
σίαν εὐλογιωτέρων φίλων. Διὰ περὶ κρινολίτου ἰδέαι σας εἶναι, ἂν ὄχι ἄλλο, κομ-
μικαί.—Καν Β. Ξ. Μόσχων. Μᾶλλον εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ ἐν λόγῳ κανὼν
ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις του. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς φροντίδας.—Καν Θ.
Δ. Λονδίνων. Θὰ ἐδικαιοῦσθε νὰ ὁμιλήτε οὕτω, ἐὰν εἴχετε τὸν φανατισμόν,
ὃν ἔχουσιν αἱ Ἀγγλίδες διὰ τὴν γῶραν των. Ἐὰν δ' εἴχετε πολλοστημόριον
τοῦ φανατισμοῦ τούτου δὲν θὰ ἐπετρέπετε καὶ εἰς ἑαυτὴν νὰ σκέπτηται περὶ
Ἑλλάδος ὡς σκέπτεται. Εἰλικρινεῖαν ἀντι εἰλικρινείας.—Καν Ο. Σ. Στυλίδας.
Ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς διαθέσεις.—Καν Δ. Μ. Χίου. Ἐλήθηθη-
σαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἴσως ἔχετε δίκιον. Ἄλλα τὰ φύλλα ἐκείνα ἔχουσι κεφα-
λαία καὶ ἡ συνδρομὴ των δὲ εἶναι ὑπερόγκος.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ψάρι μπουγαμπές. Θέτετε ἐντὸς γύτρας 75 ὄρ. βούτυρον, ἐν μεγάλῳ
κρομμυδί, ἐσχισμένον σταυροειδῶς, δύο σιγιάς σκόρδου, ἐν καρύτον, ὀλίγον
πεπὲρι ἀκοπάνιτον, 3—4 γαρύφαλα καὶ ἀνάλογον ἕλας. Ἀσήσατε νὰ κοκκι-
νήσωσιν ὅλα μαζῆ 5 λεπτ. Προσθέσατε 1 ὄκ. ὕδατος, δισημίδα πετροσελίνου
(μαϊντανό), 2 φύλλα δάφνης, ὀλίγη ρίγανη καὶ ἡμίσειαν ὄκ. μύδια μεγάλα.
Κόψατε εἰς 8 τεμάγια μίαν καλήν γ λ ὡ σ σ α ν (γ λ θ ὄν), προσθέσατε 5—6 πε-
τρόψαρα καὶ ἄλλους ἰχθύς καταλλήλους διὰ βράσιμον καὶ βάλλατε νὰ βράσωσιν
ὅλα ὅμοῦ.

Ὅταν εἶναι ἔτοιμα ἐξάγετε τοὺς ἰχθύς, θέσατε ἐπὶ ἀπλάδος διπλωμένον εἰς
μῆκος μᾶκρον (πετσέταν) καὶ τοποθετήσατε τοὺς ἰχθύς εἰς τὸ μέσον, ἐπὶ τῶν
τεσσάρων δὲ διαγωνίων πλευρῶν τοποθετήσατε τὰ μύδια σας εἰς ἀνάλογον δι-
αίρεισιν. Περάσατε τὸν ζωμόν, προσθέσατε μίαν πρέζαν ζαφοράς καὶ σερβίρετε
εἰς τὴν σουπιέραν, ἐν ἧ ἔχετε προηγουμένως θέσει φέτας ἄρτου ψημένας ἐπὶ
τῆς ἐσχάρας.

(Ἡ συνταγὴ αὕτη ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ καλῆς ἐκ Μασσαλίας συνδρομητρίδας μας).

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς ἐκποματίζονται εὐκόλως τὰ φιαλίδια. Συμβάινει πολλάκις νὰ
κλείωμεν φιάλην μεγάλην ἢ μικρὰν διὰ πώματος ὑγροῦ δελίνου καὶ νὰ ἀδυνα-
τούμεν κατόπιν νὰ ἀνοίξωμεν αὐτήν. Ἴνα εὐκόλως κατορθώσωμεν τοῦτο πλη-
σιάζομεν τὸ ἄνω μέρος τοῦ φιαλίδιου μας εἰς εἰς φλόγα κηρίου ἢ ἐπὶ τῆς πυ-
ρᾶς. Ὁ παρεμπόδιον ὑγρὸς ἀπὸ ἀπορροφᾶται καὶ τὸ φιαλίδιον ἀποποματίζε-
ται τάχιστα.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ ΒΟΥΤΥΡΩΝ ΝΩΘΩΝ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ

Ἡ ἐποχὴ τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τὰ γάλατα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ὑ-
γειονότερα καὶ γευστικώτερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ διὰ γαλακτερῶν θεραπεία
κατέστη τοῦ συρμού, ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἀδυνάτους, νευρικούς καὶ ἀναιμικούς. Ἀφι-
νομεν τὰ μικρά, ὡς ἡ κυρίως τροφὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα, νοπὸν βούτυρον
καὶ κρέμα. Ἀλλὰ πῶς νὰ εἴρη τις γάλα ἄδολον, κατόπιν τῆς συστηματικῆς
πλέον καταστάσεως ἀναμίξεως αὐτοῦ μετ' ὕδατος; Συνιστᾶται ἡμῖν τὸ γαλα-
κτοποιεῖν τοῦ κ. Γιανέτσου ἐν τῇ ὁδοῦ Πραξιτέλους ἀρ. 5 ὡς παρέχον γάλα
παχύ, γλυκὺ καὶ ἀρωματικώτατον, νοπὸν βούτυρον ὑπερπερὸν καὶ τὰ ὠραιότερα
τῆς Κ/πόλεως καϊμάκια, γιαούρτια τῶσον ὠραία, καὶ χωνευτικά, ὥστε ἀντι-
καθιστῶσιν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τὸ ὠραιότερον γλυκίσμα. Αἱ τιμαὶ δ' αὐτῶν
τῶν ὠραίων προϊόντων τῆς γαλακτομίας τοῦ κ. Γιανέτσου μετριώταται.

— Μάλιστα, κυρία μαρκησία. Σήμερον θὰ μοι ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς
ὀδηγήσω εἰς τὴν νέαν κατοικίαν σας καὶ αὐριον θὰ ἴδῃτε τὸν Ἰάκω-
βον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, ὅστις εἶναι φίλος μου.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ δικηγόρος, γινώσκων ἐκ προηγουμένης μετὰ τοῦ
Ἰακώβου ἐξηγήσεως τὰς ἰδέας τῆς μαρκησίας, οὔτε λέξιν καὶ ἀνέφερε
περὶ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀνεψιῶς του. Διανοεῖτο ἄλλως:

— Ἐχομεν χαρὸν διὰ τὴν εἰδήσιν ταύτην. Ὅταν γνωρίσῃ τὴν Μαγ-
δαληνὴν, ὅταν μάθῃ τὴν ὑπεράνθρωπον ἀποσίωσιν τοῦ τέκνου μου, ἢ
ὑπερῆφάνειά της θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸν θαυμασμόν. Αὕτη εἶναι εὐ-
γενής καὶ ἡ Μαγδαληνὴ μου ἀπλῆ ἀστή. Τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ἄλλ'
εἶναι γυναῖκες με καρδίαν καὶ αἱ δύο καὶ θὰ κατορθώσωσι νὰ συμφι-
λιωθῶσιν εὐκόλως. Ἀλλὰ πῶς νὰ πείσω τὴν Μαγδαληνὴν νὰ κρύψῃ
τοῦλάχιστον διὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τὴν ἀλήθειαν; Ἐκείνη, ἣτις
ἀγνοεῖ τί θὰ εἴπη ψεῦδος καὶ ὑπόκρισις.

Ὁ κ. Ραμελαῖν μονολογῶν οὕτως, ἐπέστρεψεν οἶκοι καὶ ἔδωκε δια-
ταγὰς, ὅπως προετοιμασθῶσι τὰ δωμάτια τῆς γραιίας μαρκησίας. Μετὰ
ταῦτα, προσκαλέσας τὴν ἀνεψιάν του, ἐγνωρίσεν αὐτῇ, ὅτι ἐντὸς ὀλί-
γου ἤθελε δεχθῆ ἑκείνην, ἣν ἐμέλλε νὰ ἀποκαλέσῃ ἡμέραν τινα μη-
τέρα. Τῇ συνεστήσεν ὁμοῦ θερμῶς νὰ ἀποφύγῃ τὸ νὰ γνωρίσῃ εὐθὺς
τὴν μαρκησίαν τὰ κατὰ τὸν ἔρωτά της καὶ τὸν γάμον της μετὰ τοῦ
Ἰακώβου.

Τὴν ἐπαύριον ἡ μαρκησία κατελάμβανε τὸ παρὰ τῷ δικηγόρῳ δια-
μέρισμά της. Ἐξήτησε πάραυτα νὰ ἴδῃ τὴν ὠραίαν τοῦ δικηγόρου ἀνε-
ψιάν, περὶ ἧς ὁ Ἰάκωβος τῇ εἶχεν ἄλλοτε ὁμιλήσει, πλὴν δυστυχῶς,
ὡς τοῦλάχιστον ὁ θεὸς της εἶπεν, ἡ Μαγδαληνὴ ἦτο εἰς τὸν ναὸν κατ'
ἐκείνην τὴν στιγμήν.

— Καὶ πότε θὰ ὑπάγωμεν νὰ ἴδωμεν τὸν Ἰάκωβον; ἠρώτησεν ἡ
γραιία μαρκησία.

— Ἀμέσως, εἶπεν ἐκείνος, διατάττων νὰ ζεῦξωσι τὴν ἄμαξάν του.
Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ γάμου του ὁ ἀτυχῆς νεανίας
εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ ἀπελπιστικῆς μελαγχολίας.

— Θὰ κληροδοτήσω, διανοεῖτο, εἰς τὴν ἁγίαν ἐκείνην κόρην ὄνομα
ἄτιμον. Ἡ πρᾶξις μου, ἡ συναινεσίς μου εἰς τὸν γάμον αὐτὸν ἦτο

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΓΡΟ

ΚΑΛΛΙΡΡΩΣ ΠΑΡΡΕΝ

*Ἡ Ἱστορία τῆς Γυναίκος ἐξετάζει τὰ
κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δράσιν αὐτῆς ὑπὸ ἱστορικῆν,
οἰκογενειακῆν, κοινωνικῆν, ἠθικῆν, πνευματικῆν,
φιλολογικῆν, οἰκονομικῆν, νομικῆν καὶ καλλιτεχνικῆν
ἐποψιν καθ' ἅπαστας τοὺς αἰῶνας καὶ τοὺς λαούς.*

*Περιέχει τὴν θαυμασίαν ἐκπολιτιστικῆν πορείαν αὐτῆς
κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους καὶ τὴν
ἐξέλιξιν καὶ ἱστορίαν τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας
ἀπὸ πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ τοὺς λαούς.*

*Ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα
ἐν Κίρῳ, Ἰνδίασι, Περσίῳ, Ἀσσυρίῳ, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίῳ
καὶ Ἀραβίᾳ μετ' ὄλων τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ
ποιητικωτάτων ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.*

*Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀφεροῖ
ὀλόκληρον ἐξάτευχον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλύπτονται
πράγματα ἄγνωστα καὶ θαυμάσια ἐπὶ παντός σημείου τῆς
δράσεως καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου
τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.*

*Ἀκολουθεῖ τὴν γυναῖκα ἐν Ρώμῃ, παρὰ
τοὺς ἀρχαίους λαοὺς τοῦ Βορρᾶ, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς
καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους.*

*Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς εἰκόνας
ὄλων τῶν ἐξόχων τοῦ κόσμου γυναικῶν.*

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΕΥΧΗ

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται μετὰς δραχμῆς διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ 1.25 διὰ τὰς
ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ προσηληρόντες πέντε δραχ. διὰ τὰς Ἀθήνας
καὶ 5.75 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν λαμβάνουσιν ἐξ τεύχῃ, ἦτοι εἰς
τόμον πλήρη καὶ αὐτοτελῆ.

Τὸ ἀντίτιμον προπληρόνεται.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν», ὁδὸς
Μουσῶν ἀριθ. 7 καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῆς.

ἀνανδρία. Ὁφείλω τοῦλάχιστον, ἀποθνήσκων, νὰ τῇ ἀφῆτω τὴν βε-
βαιότητα, ὅτι κλαίει ἓνα ἄθων, ὅτι ἀντὶ δολοφόνου, ὁ Ἰάκωβος, τὸν
ὁποῖον αὐτὴ ἐτίμησε διὰ τοῦ ἔρωτός της, ἀπέθανε μάρτυς.

Καὶ λαθῶν γραφίδα καὶ χάρτην, ἤρξατο νὰ γράφῃ ἐπιστολὴν πρὸς
τὴν χήραν του, τὴν Μαγδαληνὴν δὲ Γραμπραί.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ταῦτη διηγείτο τὰ πάντα τὰς σχέσεις του
μετὰ τῆς Ρηγίνης, τὴν διὰ τοῦτο ἀναχώρησιν του εἰς Ἀμερικὴν, τὴν
τρομερὰν ἀποκάλυψιν τοῦ παρελθόντος τῆς ἀθλίας ἐκείνης γυναίκης,
ἣτις ἠτίμασε τὸ ὄνομα τοῦ ἀναδόχου, τοῦ προστάτου του, ὃν οὕτως
ἠγάπα καὶ ἐσέβετο, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν του, ὅταν ἔμαθεν, ὅτι ἡ
ἀθλία ἐκείνη ἦτο ἐτοίμη νὰ κηλιδώσῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μόνου φίλου
του, τοῦ Ροβέρτου Γεβρ.

Διηγείτο τὴν εἰς Παρίσιους ἀφιξίν του τὴν ἐσπέραν τῆς ὑπογραφῆς
τοῦ γαμηλίου συμβολαίου, τὴν σκηνὴν, ἣτις ἔλαβε χώραν μεταξὺ αὐ-
τοῦ καὶ τῆς Ρηγίνης, τὴν ἀφιξίν τοῦ Ροβέρτου μετακληθέντος παρ'
αὐτῆς, τὴν δυσπιστίαν τοῦ τελευταίου τούτου καὶ τὰς κατὰ τοῦ Ἰα-
κώβου ὑβρεῖς του. Ἐξέθετε τὴν σκηνὴν τῆς μονομαχίας, τὸν θάνα-
τον τοῦ Ροβέρτου, τὴν ἰδίαν του ἀπελπισίαν καὶ τὴν ἐκ τοῦ τόπου
τῆς μονομαχίας ἀπομάκρυνσίν του.

Ἐξήγει τέλος, διατὶ αὐτός, ὁ Ἰάκωβος δὲ Γραμπραί, κατηγοροῦμε-
νος ἐπὶ τοιοῦτω κακούργηματι, ἐσιώπησε. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἠθέλε
συγκατατεθῆ νὰ διακύψῃ μόνον μετὰ τὸν θάνατον τῆς γραιίας μαρκη-
σίας, ἵνα μὴ ἡ σεβαστὴ ἐκείνη γυνὴ, ἣν μετὰ στοργῆς ἀπεκάλει μά-
μην του, ζῶσα ἴδῃ τὸ ὄνομά της καταισχυρόμενον. Περαιῶν δὲ τὴν
ἐπιστολὴν του ἐξήτει συγγνώμην παρὰ τῆς συζύγου του, διότι συγ-
κατετέθη νὰ τὴν νυμφευθῆ.

Ἐσφράγισε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῆς τὰς λέξεις: Νὰ
ἀποσφραγίσθῃ μετὰ τὸν θάνατον τῆς κ. μαρκησίας
δὲ Βαλωρῆ.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀνηγγέθη αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπιστά-
του, ὅτι ἀνεμένετο εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ διευθυντοῦ, ἔνθα καθ' ἐκά-
στην διήρητο στιγμὰς τινας πλησίον τῆς νεαρᾶς συζύγου του.
(ἀκολουθεῖ)